

U.S. Department of Labor

Employment Standards Administration Wage and Hour Division

เอกสารแสดงข้อเท็จจริง หมายเลขอ 48: การบังคับกฎหมายแรงงานของ สหรัฐอเมริกา กับแรงงานต่างด้าว: ผลกระทบของผลการตัดสินคดีซอฟ์แม่น พลาสติก (Hoffman Plastics) โดยกฎหมายที่บังคับโดยแผนกค่าแรง และ ชั่วโมงทำงาน

ในวันที่ 27 มีนาคม ค.ศ. 2002 ศาลสูงของสหรัฐฯ ได้ตัดสินคดีซอฟ์แม่นพลาสติก (Hoffman Plastics Compounds, Inc.) กับคณะกรรมการแรงงานแห่งชาติ (NLRB) คดีหมายเลข 00-1595 (S.Ct.) ซึ่งคณะกรรมการแรงงานแห่งชาตินี้ไม่มีอำนาจที่จะสั่งให้จ่ายเงินย้อนหลังให้กับคนที่ไม่มีใบต่อตัวซึ่งถูกให้ออกจากงาน เพราะเข้าร่วมกับกิจกรรมของสหภาพแรงงาน

ในคดีซอฟ์แม่นพลาสติก ศาลสูงได้ตัดสินว่าการจ่ายเงินย้อนหลังให้กับคนงานที่ไม่มีใบต่อตัวนั้นเป็นการขัดต่อ
นโยบายของกฎหมายแรงงานต่างด้าวของสหรัฐฯ กฎหมายเหล่านี้ได้กำหนดให้ลูกจ้างแสดงเอกสารแสดงตัว และ
ใบอนุญาตให้ทำงานในขณะที่ได้รับการว่าจ้าง นายจ้างต้องตรวจสอบเอกสาร และถ้าพบว่าผู้สมควรไม่ได้รับการอนุญาตให้
ทำงานก็ห้ามจ้าง ในคดีซอฟ์แม่นพลาสติกนี้ ลูกจ้างได้แสดงเอกสารเท็จ ต่อมาเขากลับให้ออกจากงานเนื่องจากได้
พยายามจัดตั้งสหภาพแรงงาน ซึ่งเป็นการขัดกับพระราชบัญญัติแรงงานแห่งชาติ (NLRA) คณะกรรมการแรงงานแห่งชาติ
(NLRB) ได้เรียกร้องให้จ่ายเงินย้อนหลังสำหรับช่วงเวลาหลังจากถูกให้ออกจากงาน ศาลสูงได้ตัดสินว่าไม่ควรจะจ่ายเงิน
ย้อนหลังให้สำหรับ “ปีที่ไม่ได้ทำงาน และค่าแรงที่ไม่สามารถได้รับอย่างถูกกฎหมาย และการทำงานที่รู้ตั้งแต่แรกว่าเป็น
ความผิดทางกฎหมาย”

คำตัดสินของศาลสูงไม่ได้หมายความว่า คนที่ไม่มีเอกสารจะไม่มีสิทธิ์ได้ ภายใต้กฎหมายแรงงานอื่นๆ ของสหรัฐฯ ในคดี
ซอฟ์แม่นพลาสติก ศาลสูงตีความเฉพาะพระราชบัญญัติแรงงานแห่งชาติ (NLRA) เท่านั้น กระทรวงแรงงานไม่ได้เป็นผู้
บังคับใช้กฎหมายฉบับดังกล่าว ศาลสูงไม่ได้กล่าวถึงกฎหมาย อื่นๆ ที่กระทรวงแรงงานเป็นผู้บังคับใช้ เช่น
พระราชบัญญัติว่าด้วยการจ้างงานที่เป็นธรรม (FLSA) และพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงานอพยพ และแรงงานเกษตรกรรม (MSPA)
ซึ่งให้ความคุ้มครองแก่แรงงานเหล่านี้ พระราชบัญญัติว่าด้วยการจ้างงานที่เป็นธรรม (FLSA) ได้บังคับให้
นายจ้างจ่ายค่าแรงขั้นต่ำตามระยะเวลาทำงานแก่แรงงานที่เข้าข่าย และจ่ายค่าแรงหนึ่งเท่าครึ่งเป็นค่าล่วงเวลา ส่วน
พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงานอพยพ และแรงงานเกษตรกรรม (MSPA) ได้บังคับให้นายจ้าง และเจ้าของฟาร์มจ่ายค่าแรง
ให้กับแรงงานอพยพ และแรงงานเกษตรกรรม เมื่อถึงเวลาจ่ายเงินตามกำหนด

แผนค่าแรงและชั่วโมงการทำงาน (Wage and Hour Division) ของกระทรวงจะบังคับใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการจ้างงานที่เป็นธรรม (FLSA) และพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงานอพยพ และแรงงานเกษตรกรรม (MSPA) โดยไม่คำนึงว่าแรงงานเหล่านั้นจะมีใบต่างด้าวหรือไม่ การบังคับใช้กฎหมายเหล่านั้นนั้นแตกต่างไปจากการสั่งให้จ่ายค่าแรงขั้นหลังของพระราชบัญญัติแรงงานแห่งชาติ (NLRA) ในกรณีของคดีซอฟแม่นพลาสติก คณะกรรมการแรงงานแห่งชาติได้เรียกว่องให้จ่ายเงินขั้นหลังสำหรับเวลาที่ลูกจ้างจะได้ทำงานหากไม่ได้ถูกให้ออกจากงานอย่างผิดกฎหมาย ภายใต้เงื่อนไขของกฎหมายฉบับนี้ได้อยูู่นุญาต แต่ไม่จำเป็นต้องจ่ายเงินขั้นหลังเป็นค่าชดเชย ภายใต้พระราชบัญญัติว่าด้วยการจ้างงานที่เป็นธรรม (FLSA) และพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงานอพยพ และแรงงานเกษตรกรรม (MSPA) กระทรวงแรงงาน (หรือลูกจ้าง) จะเรียกว่องค่าจ้างขั้นหลังสำหรับชั่วโมงที่ได้ทำงาน ภายใต้กฎหมายที่บังคับให้จ่ายค่าจ้างสำหรับการทำงานนั้นๆ ศาลสูงนั้นเป็นห่วงเรื่องการจ่ายเงินขั้นหลังสำหรับ “ปีที่ไม่ได้ทำงาน และค่าแรงที่ไม่สามารถได้รับอย่างถูกกฎหมาย และการทำงานที่รู้ตั้งแต่แรกว่าเป็นความผิดทางกฎหมาย” ศาลของรัฐบาลกลาง (federal court) ได้ใช้แนวทางการตัดสินของคดีดังกล่าวในการตัดสินสองคดีที่คล้ายกัน คดี Flores v. Albertson's, Inc., 2002 WL 1163623 (C.D. Cal. 2002); Liu v. Donna Karan International, Inc., 2002 WI 1300260 (S.D.N.Y. 2002)

กระทรวงแรงงานยังตระหนักถึงผลกระทบของคำตัดสินคดีซอฟแม่นพลาสติกต่อกฎหมายแรงงานอีกด้วย ที่บังคับใช้รวมถึงกฎหมายอีกด้วย ที่ห้ามไม่ให้มีการตอบโต้ต่อผู้ที่มีส่วนร่วมในการดำเนินการภายใต้การคุ้มครอง

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมสำหรับผลกระทบของคดีซอฟแม่นพลาสติก และการคุ้มครองภายใต้พระราชบัญญัติว่าด้วยการจ้างงานที่เป็นธรรม (FLSA) และพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงานอพยพ และแรงงานเกษตรกรรม (MSPA) โทรฟรีของกระทรวงแรงงาน 1-866-4USWAGE (1-866-4879243); TTY 1-877-889-5627 สามารถดาวน์โหลดข้อมูลเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการจ้างงานที่เป็นธรรม (FLSA) และพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงานอพยพ และแรงงานเกษตรกรรม (MSPA) ได้จาก www.dol.gov